

[Forsvarsministeren]

Hr. Steen Folke rejser spørgsmålet, om de 100-120 US-fly til Danmark kan være udrustede med atomvåben; det er det, man kalder COB-flyene. Jeg vil gerne sige, at vore allierede, herunder amerikanerne, er fuldt ud bekendt med den danske holdning med hensyn til a-våben på dansk område, og der er ingen grund til at tvivle på, at vor stilling hertil vil blive respekteret. Jeg kan godt sige til hr. Steen Folke, at vi er i stand til at kontrollere, om sådanne fly eventuelt medfører atomvåben, og vi er af den opfattelse, at det også vil være muligt at kontrollere anden form for oplagring et hvilket som helst sted inden for dansk område.

Hr. Stinus var også inde på NPG-mødet, og han rejste spørgsmålet, om det PR-fremstød, der var blevet vedtaget i Skotland, betød, at man skulle til at gøre atompolitikken populær. Nej, det er der ikke tale om. Det, der er tale om, er, at man planlægger at gøre NATOs atompolitik mere tilgængelig for offentligheden. Det er hensigten – det er også fremgået af debatten her i dag – at informationsniveauet skal være højere, så at offentligheden derigennem får mulighed for at tage stilling, således at den kan bedømme styrkeforholdet mellem NATO- og Warszawapagtlandene både konventionelt og nukleart. Jeg kan godt sige, at vi samtidig hermed har besluttet på ministermøderne, at vi ved decembermødet i år gerne skulle have en beskrivelse forelagt af balancen mellem NATO- og Warszawapagtlandene på dette særlige område.

Jeg synes, at hr. Stinus' egen udlægning af det, han kaldte overvægten inden for NATO-området med hensyn til de taktiske atomvåben, netop understregede behovet for bedre viden på dette særlige område.

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Jeg vil allerførst sige tak for en debat, som jeg synes på mange måder har været interessant, og som jeg også synes har været positiv, forstået på den måde, at bortset fra ét indlæg har der været en bestræbelse på at komme med et nuanceret og afbalanceret syn på den sikkerhedspolitiske situation. Det er noget, der altid er med til at berige en sådan debat.

Når jeg sagde: med en enkelt undtagelse, skyldes det naturligvis ordføreren for forespørgerne, som jeg ligesom andre ordførere

fandt havde en aldeles uafbalanceret vurdering af situationen. Jeg vil ikke gå ind i enkeltheder, det har andre gjort på ganske fortræffelig måde. Jeg vil nøjes med over for hr. Steen Folke at besvare et spørgsmål, han mere konkret stillede mig.

Hr. Steen Folke spurgte mig: hvad skal der egentlig ske på det kommende udenrigsministermøde i NATO i december måned? Hr. Steen Folke gav selv et bud på et svar, jeg kunne give, idet han nævnte, at NATO jo kunne ændre sin beslutning fra december 1979, og, føjede hr. Steen Folke til, dette kan ikke være så vanskeligt for regeringen, for vi havde jo i december 1979 et forslag, som vi førte frem.

Det kan jeg bekræfte. Vi har jo igennem årene været inde på et par gange, at der var tale om et dansk forslag, der gik ud på at udskyde principbeslutningen i 6 måneder. Men hr. Steen Folke glemmer to afgørende ting i den forbindelse; det danske forslag var nøje kædet sammen med to betingelser. Vi forudsatte nemlig, at i denne 6 måneders periode skulle man fra Sovjetunionen modtage to signaler. Det ene var, at de stoppede produktionen af SS-20 med det samme, og det andet var, at de var indstillet på øjeblikkelige forhandlinger. Nu vel, det lykkedes ikke at komme igennem, men jeg synes, at hr. Steen Folke skal være klar over, at der hele tiden har været denne sammenhæng i tingene.

Jeg vil til hr. Palle Simonsen sige, at jeg kan være enig i meget af det, hr. Palle Simonsen i øvrigt var inde på, men der var et par bemærkninger, jeg ikke rigtig kan skrive under på. Det var bl. a. hr. Palle Simonsens bemærkninger om hele Norden som atomvåbenfri zone, hvor der blev brugt et ord som – jeg tror, jeg citerer nogenlunde rigtigt – »propagandafelttog«.

Jeg har aldrig opfattet den tidligere norske statsminister som én, der sprang op og fór frem i et propagandafelttog. Tværtimod kender jeg ham godt nok til at vide, at når han på den daværende norske regerings vegne i TV fremkom med sine udtalelser, så var det seriøst ment. Den daværende norske statsminister har givet haft i tankerne – det fremgik af debatten kort forinden – at det er nødvendigt, at der er nogen, der sætter spørgsmålstegn ved ting, som nogle antager for givne, og som ikke skal diskuteres. Det, jeg synes er det væsentligste, når vi diskuterer disse ting,